

De Langste eclips van het Millennium! Malediven 15 Januari 2010 - Rondreis doorheen Zuid-India

Reisverslag

Dag 1: 5 januari Brussel - Chennai

Gelukkig was er deze ochtend even een pauze in het winterweer zodat de reis naar Zaventem geen problemen op leverde. Iedereen, op een enkele uitzondering na, was om 6.30h aanwezig. Jet Airways zorgde voor een vlotte incheck, en al spoedig konden we genieten van de VIP- lounge.

1. Relaxen in de lounge in afwachting van het vertrek naar Chennai

Daarna volgde een lange maar voorspoedige vlucht naar naar Chennai, het vroegere Madras, in Zuid-India.

Chennai is de vierde grootste stad van India, met ongeveer 6 miljoen inwoners en is gekend als hét centrum van het zuiden van India met heel wat bezienswaardigheden. Zo zijn er vele voorbeelden van de Raj-architectuur. Chennai is ook het centrum van de klassieke dans in de hindoetraditie, de Bharata Natyam, en ook de kunst van de beeldhouwde tempel vindt hier zijn oorsprong.

Op de luchthaven werden we opgewacht door onze gids Jeps. Het viel ons dadelijk op dat hij erg weinig van zeg was, en we hoopten dat hij enkel voor de transfer van de luchthaven naar het hotel moest zorgen, en dat we morgen een andere gids zouden krijgen. Helaas zou dat niet het geval blijken. Later op de reis bleek Jeps echter wel een uitstekend reisbegeleider te zijn, maar als "gids" had je niets aan

hem. Je verwacht toch van een lokale gids dat hij de nodig informatie geeft, vertelt over zijn eigen land en de lange ritten opvult met de nodige anekdotes. In het Taj Connemara hotel wachtte ons nog een late welkomst-drink, maar iedereen zocht zo snel mogelijk zijn kamer op, want de lokale klok gaf al heel laat (of beter gezegd, heel vroeg) aan, en de volgende ochtend moesten we vroeg uit de veren.

Dag 2: 6 januari Chennai –Sriharikota– Mahabalipuram

Na een veel te korte nacht vertrokken we voor een lange rit naar de provincie Andhra Pradesh, om daar in Sriharikota het Satish Dawan Space Center te bezoeken. India is een ruimtevaartnatie die van hieruit meertrapsraketten lanceert voor de plaatsing van geocentrische satellieten; o.m de Belgische Proba satelliet werd van hieruit gelanceerd.

Dit ruimtevaartcentrum heeft geen visitor center, of beter gezegd, ze zijn er echt niet gewoon bezoekers te ontvangen. Driekwart van ons bezoek bestond dan ook in het doorlopen van veiligheidsprocedures, controle van paspoorten, het maken van een pasfoto en badge en het invullen van talloze logboeken en formuliertjes. En dan dachten we dat het bezoek van Baikonour een moeilijke onderneming was.... Maar eens je bij de Russen binnen bent, krijg je ook alles te zien. Hier bleef ons bezoek doorweven van de nodige paranoia. Wellicht was de dreiging van aanslagen door moslimfundamentalisten er niet vreemd aan. Pakistan is hier duidelijk de grote vijand. Toch was het bezoek uiteindelijk nog de moeite waard. Zo bezochten we het controlecentrum en kregen een heuse simulatie te zien van de meest recente lancering. We mochten ook in de stofvrije ruimte waar de satellieten een laatste keer worden getest en in de neuskegel van de raket worden geplaatst. Als ruimtevaartliefhebber was dit bezoek zeker interessant, maar ik zou het toch niet promoten als een nieuwe toeristische attractie voor India. Daar is ginder de tijd duidelijk nog niet rijp voor.

2

2: de ingang van het Satish Dhawan Space Centre in Sriharikota.

3

3: groepsfoto voor de ingang van het Space Centre. Eens binnen, was fotograferen ten strengste verboden....

Ook de rit naar en van het ruimtevaartcentrum was de moeite. Het centrum ligt namelijk midden in het grote vogelreservaat Pulicat. Het Pulicatmeer is het tweede grootste brakwatermeer van India. We zagen talrijke watervogels waaronder vele reigers en verschillende soorten ooievaars waaronder de gaper, de nimmerzat en de

lepelaar. Hoewel in dit meer ook talrijk flamingo's voorkomen hebben we er geen gezien.

Daarna de lange terugrit, weer dwars door Chennai tot aan Mahabalipuram. Daar namen we onze intrek in het Radisson Temple Bay resort . Hoewel het al donker was toen we arriveerden, was het wel onmiddellijk duidelijk dat dit een prachtig hotel was. In de terugwandeling van het restaurant naar onze bungalows wandelden we langs het imposante zwembad, met spijt in het hart van ons vroeg vertrek de volgende ochtend.

4. Het aanlokkelijke zwembad van het Radisson Temple Bay Resort. Helaas.... geen tijd voor een verfrissende duik....

7 januari Mahabalipuram – Pondicherry

Vandaag brachten we een bezoek aan Mahabalipuram (nu Mamallapuram genoemd). Dit was ooit de belangrijkste zeehaven van de Pallawakoningen, die van de 6de tot de 9de eeuw over deze streek heersten. Mahabalipuram was het prototype van de Zuid-Indiase tempelarchitectuur en beïnvloedde ook de tempelkunst van Cambodja en Indonesië. Het is nu door de UNESCO uitgeroepen tot werelderfgoed. We bezochten de 5 ratha's en de kusttempel, en bewonderden ook nog een reusachtig bas-relief, en een balancerende granietrots die de naam 'Krishna's Butterl Ball draagt.

De ratha's zijn 8 monolitische, uit de graniet rotsen gehouwen tempels, en getrouwe reconstructies van houten praalwagens. Zelfs de houtstructuur werd uitgehouwen. Dharmaja Ratha, de grootste, omvat een vierkante zaal met een gewelf dak. Vijf van de zuidelijke ratha's werden van boven naar beneden uigehouwen en werden genoemd naar de Pandava broers en hun vrouw Draupadi uit het heldendicht Mahabharata.

De Kusttempel was de eerste Pallawa-tempel die werd gebouwd met granieten blokken, in tegenstelling met eerdere gebouwen die uit de rotsen werden gehouwen. Daardoor hadden de beeldhouwers meer vrijheid. Nog een vernieuwend kenmerk is de vorm van de Sikkhara (pinakel), een langwerpige in plaats van een ronde structuur. Door de ongewone plattegrond zweeft de tempel als het ware boven de rotsige kustlijn. Dez tempel voor Shiva is naar het oosten gericht, zodat hij 's ochtends meteen de eerste zonnestralen kan opvangen, maar de poort, de binnenplaats en de hoofdzaal bevinden zich achter het heiligdom. Via met elkaar verbonden reservoirs kwam er zeewater het complex binnen en zo werd het omgevormd tot een water heiligdom. Omdat de Pallawa's een volk van zeevaarders waren voerden ze regelmatig waterrituelen uit.

5.

6.

7.

5 t.e.m. 8: bezoek aan de 5 ratha's.

8.

9.

9. Menakshi, onze gids in Mahabalipuram.

10.

10. De Kuststempel

11.

11. Het bas-relief.

Tijdens ons bezoek aan Mahabalipuram werden we begeleid door een lokale gidse, Menakshi. Zij gaf zeer goede uitleg, in goed verstaanbaar Engels en to the point.

12.

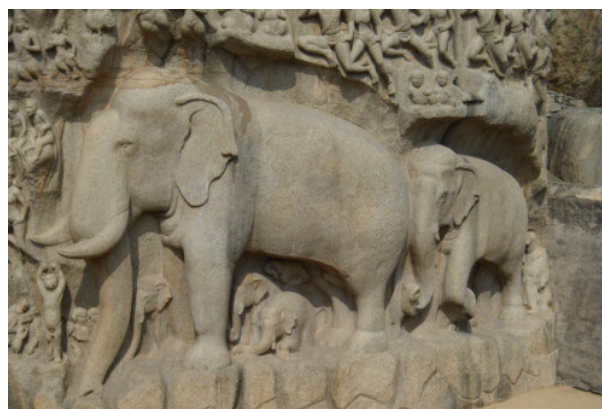

13.

14.

12 – 13: de Kusttempel
14: Krishna's Butter Ball
15: Bas Relief

15.

Na het geslaagde bezoek aan Mahabalipuram vertrokken we richting Pondicherry, een oude Franse enclave. Pondicherry was de hoofdstad van het Union Territory van Puducherry en werd tot voor kort Pondicherry genoemd. Nu wordt opnieuw de oorspronkelijke naam gebruikt die 'nieuw dorp' betekent in het Tamil. De stad werd strategisch interessant toen in 1673 de Franse Oost-Indische Compagnie hier een handelspost opzette. In de periode die daarop volgde kwam de stad afwisselend in handen van de Fransen, de Nederlanders en de Britten voor hij een eeuw lang in Franse handen kwam tot de vereniging met India in 1962. Tegen die tijd was de stad doordrongen van Franse invloeden, waardoor de Fransen toch op de één of andere manier aanwezig blijven.

We verbleven in het ecohotel The Dune, 10 km. buiten de stad gelegen. Een prachtig voorbeeld van ecotoerisme. Het hotel levert werk en opleiding aan mensen uit de

omgeving en bezit een eigen boerderij met ecologische geteelde groenten. Ieder huisje is in een andere stijl gemaakt, geen twee zijn gelijk. Elk huisje beschikt over eigen fietsen die de verplaatsing over het grote terrein makkelijker maken. Er is een mooi hooggelegen zwembad, met uitzicht over de omgeving en vrije toegang tot een prachtig ongerept strand aan de golf van Bengalen. De stroming van de zee is hier wel veel te sterk om baden in de zee toe te laten, maar de natuurlijke omgeving maakt dat weer goed. Verder is er natuurlijk de spa met de nodige ayurvedische behandelingen, zoals overal in India. Ze hebben duidelijk begrepen dat de westerse toerist vooral met zichzelf bezig is, en bieden hier dan ook een antwoord op. Het restaurant is semi-openlucht en 's avonds verlicht met kaarsen en fakkels was zeker een topper. Zeker een resort waar we meerdere dagen zouden kunnen verblijven. Aanbevelenswaard!

16.

17.

18.

16 – 19: aangenaam vertoeven in The Dune.

19.

Na het middagmaal in the Dune en tijd voor wat verpozing, brachten we in de namiddag een bezoek aan de stad, onder leiding van een aimabele lokale gids. We wandelden door de voormalige Franse wijk, een verademing van rust en netheid in vergelijking met de doorsnee Indische steden.

20.

20 – 21: Franse invloeden in Pondicherry.

21.

Wie Pondicherry aandoet kan natuurlijk niet anders dan een bezoek brengen aan de Ashram van Aurobindo. Deze Ashram is niet alleen een pelgrimsoord voor alle aanhangers van Sri Aurobindo en de Moeder, maar ook de grootste vastgoedmakelaar van Pondicherry en ruime omgeving. Het bezoek aan de Ashram is gratis, een uitgebreide boekenshop zorgt wel voor het nodige inkomen. Omdat het begrip “timing” in Indië niet dezelfde betekenis heeft als bij ons, lukte het ons niet meer om tijdig in de Ashram te geraken. Daarom bezochten we de Ashram de volgende ochtend, voor we onze rit naar Thanjavur aanvatten. Ook het bezoek aan Auroville werd naar de volgende ochtend verplaatst.

Hier een kort stukje over Sri Aurobindo afkomstig van de Nederlandse Auroville website:

Sri Aurobindo

Hier een korte biografie van Sri Aurobindo, grondlegger van Auroville, Stad van de Toekomst.

Aravinda Ghose werd op 15 augustus 1872 in Calcutta geboren. Hij zou één van India's meest erkende, moderne yogi's worden. Hij is daarnaast bekend geworden als filosoof, dichter en geleerde, maar ook als vrijheidsstrijder en politiek leider.

Westerse opleiding

Sri Aurobindo kreeg een westerse opvoeding van zijn vader, die zelf een studie als arts in Engeland had genoten. Al op zevenjarige leeftijd werd Sri Aurobindo samen met zijn twee oudere broers naar Engeland gezonden, waar ze onder de hoede van een dominee en zijn vrouw aanvankelijk privé onderwijs kregen. Toen hij de leeftijd bereikte waarop hij naar de middelbare school mocht, kende hij al zo goed Latijn, dat hij toegang kreeg tot de befaamde St. Paul's School in Londen. Daar leerde hij Grieks en excelleerde hij in Latijn. De laatste drie jaar op deze school verdiepte Sri Aurobindo zich in de literatuur en met name in de Engelse poëzie. Hij won de Butterworth Prijs voor literatuur, de Bedford Prijs voor geschiedenis en een beurs voor een studie aan de universiteit van Cambridge. Aan het King's College aldaar, bleek hij een briljant student te zijn, die met bijzonder hoge cijfers het Classical Tripos examen haalde. Zijn vader wilde eigenlijk dat hij een hoge ambtenaar in India zou worden.

Strijd voor India's onafhankelijkheid

Sri Aurobindo was echter al geraakt door het ideaal van India's onafhankelijkheid en dus ambiëerde hij zelf geen functie in het koloniale bewind. Hij slaagde erin zichzelf te diskwalificeren voor het examen dat toegang tot een dergelijke carrière gaf, door niet te verschijnen voor het laatste onderdeel ervan: de paardrijtest. In 1893 keerde hij terug naar India, waar hij in dienst trad van de maharaja van Baroda. Aanvankelijk als diens secretaris, later als professor in Frans en Engels aan het Baroda State College en tenslotte als conrector van dit instituut.

In deze periode verdiepte Sri Aurobindo zich in de bronnen van de Indiase cultuur, literatuur, filosofie en verschillende Indiase talen als Sanskriet en Bengali. Zijn belangstelling voor de politiek versterkte zich verder. Hij bestudeerde het politieke landschap van zijn moederland, redigeerde het Engelstalige tijdschrift *Bande Mataram* en het Bengaalse *Yugantar*, waarin hij scherpe columns publiceerde, die openlijk opriepen tot de zelfstandigheid van India. Hij propageerde de boycot van Britse goederen en Britse rechtbanken. Hij riep mensen op zich voor te bereiden op passieve weerstand en richtte een aantal geheime genootschappen op om de onafhankelijkheidsstrijd vorm te geven. Hij bekritiseerde in een aantal politieke artikelen de leiders van het Indiase Nationale Congres. Uiteindelijk werd Sri Aurobindo de profeet van het Indiase nationalisme en één van de pioniers en leiders van de Indiase revolutionaire onafhankelijkheidsbeweging. Op 4 mei 1908 werd hij door de Britten gearresteerd onder de beschuldiging dat hij het Britse gezag ondermijnde.

Van politicus naar yogi

Sri Aurobindo werd gevangengehouden in de gevangenis van Alipore, waar hij aanvankelijk eenzame opsluiting kreeg. De omstandigheden waren niet goed: slecht eten, slechte kleding, onvoldoende licht en lucht en isolatie. Hij wijdde zijn tijd aan een intense studie van de *Bhagavad Gita* en de praktisering van yoga. In zijn cel kreeg hij een aantal mystieke ervaringen. In één daarvan kreeg hij, volgens zijn zeggen, de directe verzekering van Krishna dat niet alleen hijzelf zijn vrijheid zou herkrijgen, maar dat ook India's onafhankelijkheid gewaarborgd was. Anderen zouden deze strijd kunnen voeren, hijzelf zou een hoger doel gaan nastreven. Na een jaar werd Sri Aurobindo vrijgesproken in een gedenkwaardige rechtzaak.

Al in 1904 was Sri Aurobindo met de beoefening van yoga begonnen. Hij deed dit zonder hulp, had geen guru, op drie dagen na. Na zijn vrijlating ontmoette hij Lele, een

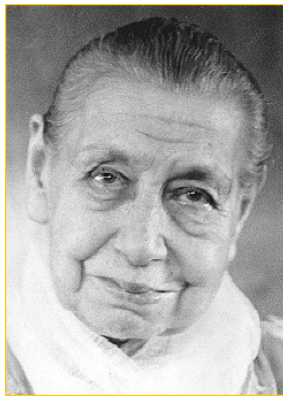
Maharashtrische yogi uit Baroda. In een driedaagse meditatie volgde Sri Aurobindo Lele's instructie om de geest tot stilte te brengen en het te bevrijden van de constante druk van het denken. Hiermee legde hij het fundament voor zijn eigen yoga, die later bekend zou worden als **de Integrale Yoga** of **Supramentale Yoga**.

Ofschoon Sri Aurobindo na zijn vrijlating geen politieke activiteiten meer uitoefende en de op filosofie en yoga gerichte tijdschriften Dharma en The Karmayogin oprichtte en volschreef, bleven de Engelsen hem toch als een gevaar voor hun aanwezigheid in India beschouwen, al was het maar omdat velen in India hem als held van de onafhankelijkheidsstrijd beschouwden. Om aan een nieuwe vervolging te ontkomen volgde Sri Aurobindo een adesh (opdracht van Boven) om zich in afzondering terug te trekken, eerst in Frans Chandernagore, later in Frans Pondicherry, teneinde zich te kunnen wijden aan het werk voor een hoger doel.

De supramentale yoga

Op 4 april 1910 arriveerde Sri Aurobindo in Pondicherry, waar hij aanvankelijk met een kleine groep gelijkgezinden leefde. Dit waren allemaal 'jonge honden', die in eerste instantie nog altijd meer belangstelling hadden in de onafhankelijkheidsstrijd in India dan in een spirituele ontwikkeling. Sri Aurobindo daarentegen concentreerde zich volledig op het spirituele werk dat hij te doen had en langzamerhand kreeg hij zijn metgezellen daarin mee en groeide deze groep metgezellen aan. Van 1910 tot 1920 publiceerde Sri Aurobindo het filosofische maandblad Arya, waarin zijn boodschap van de spirituele transformatie van de mensheid gestalte kreeg. Uiteindelijk omvatte deze boodschap vijf belangrijke werken: "The Life Divine", "The Synthesis of Yoga", "Essays on the Gita", "The Ideal of Human Unity" en "The Human Cycle". In deze boeken beschrijft Sri Aurobindo de noodzakelijkheid voor de mensheid van een supramentale verandering en legt hij de weg van deze transformatie uit.

De moeder

In 1920 voegt De Moeder zich bij Sri Aurobindo. Samen werken ze verder aan de spirituele ontwikkeling die ze als onontkoombaar zien. Sri Aurobindo schrijft ondertussen een aantal werken op een verscheidenheid van terreinen, zoals "Hymns to the Mystic Fire" (vertalingen van de hymnen aan Agni in de Rig Veda), "The Future Poetry", "On the Veda", "Collected Poems and Plays" en "**Savitri**". Het laatste werk is een episch gedicht van 23.814 regels vrij vers, waarin de gehele supramentale transformatie beschreven wordt. Dit werk schrijft en herschrijft hij, telkens vanaf een hoger bewustzijnsniveau, tot het in 1950 zijn definitieve vorm krijgt: vlak voor zijn mahasamadhi.

De Sri Aurobindo Ashram

Vierentwintig jaar daarvoor, op 24 november 1926, bereikt Sri Aurobindo de hoogste spirituele perfectie hem tot dan toe bekend. Vanaf dat moment trekt hij zich terug uit alle externe contacten en legt hij de begeleiding van de mensen die zich rondom hem verzameld hebben in de handen van De Moeder: de geboorte van de Sri Aurobindo Ashram.

Sri Aurobindo wijdt zich vanaf dat moment aan een nieuwe spirituele ontwikkeling, die verder gaat dan de op dat moment bekende paden. Veel is van deze zoektocht naar de supramentale transformatie niet bekend: enerzijds omdat ze het denken overstijgt en daarom moeilijk in woorden te vatten is, anderzijds omdat dit een (aanvankelijk) innerlijke ontwikkeling betreft die zelf ervaren moet worden en tegelijkertijd heel complex en moeilijk te verwerklijken is. In het hiervoor al genoemde epische vers Savitri beschrijft Sri Aurobindo deze ontwikkeling, en daarnaast heeft hij gedurende vele jaren een groot aantal brieven geschreven met aanwijzingen, aanmoedigingen en overdenkingen, die het zijn leerlingen mogelijk moesten maken zijn yoga te volgen. Deze brieven, onder meer gebundeld in "Letters on Yoga" geven met het meer filosofische "The Life Divine" en "The Synthesis of Yoga" een overzicht van zijn integrale en supramentale yoga.

Transformatie

Meer dan 24 jaar werkt Sri Aurobindo samen met De Moeder aan de supramentale verwerklijking: het neerdalen in de cellen van het lichaam van wat hij de Supermind noemt. Deze transformatie is een zeer moeizaam proces, mede omdat het niet een louter individuele, innerlijke aangelegenheid blijkt te zijn maar een proces dat voor een groot deel in het publieke domein moet plaatsvinden: Het neerdalen van dit hoogste bewustzijnsniveau kan niet plaatsvinden in één of twee individuele lichamen zonder dat ook een deel van het grotere omgevingsbewustzijn geraakt wordt. Dit houdt niet alleen het grotere, collectieve omgevingsbewustzijn van allereerst de groep leerlingen in de Sri Aurobindo Ashram in, maar ook de bredere ontvankelijkheid van het bewustzijn van de mensheid en zelfs van de materiële aarde waarop wij wonen.

Aangezien dit omgevingsbewustzijn nog totaal niet openstaat voor het begrip van transformatie, wordt het duidelijk dat een bijzondere actie vereist is: Sri Aurobindo besluit om vanuit het subtiel fysieke verder aan de supramentale manifestatie te werken en verlaat op 5

december 1950 zijn lichaam na een kortstondig ziekbed. De Moeder blijft verantwoordelijk voor de ashram en werkt in haar eigen lichaam en hier op aarde verder aan de verwerking van de supramentale manifestatie. Op 29 februari 1956 daalt de Supermind uiteindelijk neer in het materiële bewustzijnsniveau, wat de basis legt voor de volgende stap van dit hoogstaand werk: de volledige transformatie van de cellen. Dit proces duurt nog voort.

Auroville of de stad van de Dageraad is een futuristisch ogende gemeenschap 8 km ten noordwesten van Pondicherry. Ze werd in 1968 ontworpen door de Fransman Roger Anger. Mirra Alfassa, La Mère, had een utopisch paradijs voor ogen waar mensen van goede wil in vrede konden samen leven. De internationale commune, met veertig nederzettingen met namen als Genade, Sereniteit en Zekerheid, en 550 permanente inwoners, zou mensen van verschillende kasten, geloven en naties onder één dak moeten samenbrengen. De Matir Mandir, een meditatiecentrum op een 25 ha groot terrein weerspiegelt de denkbeelden van La Mère. In de bolvormige zaal staat een kristal, dat de stralen van de zon weerkaatst. Het op één punt geconcentreerde licht is een hulpmiddel bij het mediteren.

8 januari Pondicherry – Chidambaram –Thanjavur

Na een lekker ontbijt in The Dune reden we, via Pondicherry waar we de Ashram van Sri Aurobindo bezochten, richting Chidambaram.

We zouden normaal ook nog een bezoek gebracht hebben aan Auroville, maar doordat net die dag de gouverneur er een officieel bezoek bracht – zo vertelde althans Jeps – kon dit niet doorgaan.

Jammer, want er werd zeer uitgekeken naar de verscheidenheid in architectuur waarvoor dit centrum bekend is.

En dus ging het na de Ashram –tevens onze eerste, maar zeker niet laatste, blotevoeten-ervaring - onmiddellijk richting Thanjavur, onze eindbestemming voor vandaag. Onderweg stonden echter enkele belangrijke tempels op het programma, meer bepaald de tempel van Nataraj in Chidambaram, Gangaikonda Cholapuram en de Airavateshawara tempel in Darasuram.

Eerste halte was Chidambaram. Het drukke verkeer en het feit dat het onderweg begon te regenen - niet echt abnormaal in januari in Zuid-India, aangezien het moesson seizoen er dan op zijn einde loopt – maakte dat we wat later dan gepland in Chidambaram arriveerden. We pikten er onze lokale gids op – een fervent Vishnu-aanhanger, zo zou in de loop van de dag blijken.

De gutsende regen maakte dat onze eerste “echte” tempel-ervaring een extra dimensie kreeg: op blote voeten door de modder en al wat daar in rondrijft...

Chidambaram is een traditionele tempelstad, waar eeuwenoude hindoeïstische denkbeelden en praktijken vurig worden nageleefd, wat zich uit in een eindeloze cyclus van riten en rituelen. Het middelpunt van de stad is de ontzagwekkende Nataraja-tempel. Hij is in de 9de eeuw oor de Chola's gebouwd ter ere van hun schutpatroon Shiva Nataraja, Heer van de Dans. In Chidambaram ligt immers de plek waar Shiva zijn kosmische dans uitvoerde.

Ons latere aankomstuur maakte echter dat we, om 12h. 's Middags en net voor de tempel sluit, getuige konden zijn van het vuurritueel, dat aan het heiligdom van de dansende Shiva plaatsvindt.

22.

23.

24.

22-23-24: De indrukwekkende gopuram of tempelpoort van de Nataraja tempel.

25: Shiva die zijn kosmische dans uitvoert. Het echte beeld, in het centrum van het heiligdom, waar de vuurceremonie plaatsvindt, mag niet gefotografeerd worden.

De volgende etappe, naar Gangaikonde Cholapuram, stelde echter een probleem. Onderweg zou een brug ingestort zijn, wat een gigantische omweg tot gevolg had. Er werd daarom besloten om een andere route te volgen, en Gangaikonde Cholapuram te skippen en te vervangen door een andere tempel in Darasuram.

Na een late lunch in Darasuram bezochten we de Airavateshwara -tempel met zijn prachtige sculpturen. Deze dateert van de regering van de Chola vorst Rajaraja II (1146-1173). Hij is gewijd aan Shiva als Airavateshvara (Heer van Airavata). De titel verwijst naar Airavata, de witte olifant van de hemelgodin Indra, die Shiva hier aanbad nadat de god hem zijn kleur had teruggegeven.

(VISHNU tempel in Darasuram).....;

We zetten de reis voort, en arriveren rond 8u. 's avonds in Thanjavur, waar we onze intrek nemen in hotel Parisutham.

9 januari Thanjavur – Trichy – Thanjavur

We volgens ons programma voor vandaag in omgekeerde volgorde. En dus begeven we ons na het ontbijt naar Trichy, of voluit Tiruchirapalli.

Trichy is de tweede grootste stad van Tamil Nadu en is gelegen aan de oorsprong van de vruchtbare Kaveri-delta. De stad is genoemd naar de driekoppige demon (Tirusira), die verlossing vond nadat Shiva hem had verslagen. Het beeld van de stad wordt bepaald door het Rock Fort werd ca. 1660 op een 84m hoge heuvel gebouwd die bedwongen kon worden door de bestijging van 437 uitgehouwen treden. Op de weg naar boven passeert men de 17^e eeuwse Ayumanswany tempel, die gewijd is aan Shiva.

In Trichy pikken we eerst onze gids Rizzie op. Hij zal ons de komende drie dagen vergezellen. Dan bezoeken we de Sri Raganathaswamy tempel.

De Sri Raganathaswamy tempel in Sriranganam nabij Tiruchirapalli is de op een na belangrijkste tempel voor de Vishnu aanbidde. Wat de architecturale grootsheid betreft is dit de grootste tempel van het land, met de grootste gopuram

Sriranganam, het heilig eiland, een 3 km lange strook land tussen de rivieren Kaveri en Kollidam, is één van de meest vereerd pelgrimsoorden van Zuid-India.

Het tempelcomplex neemt 62 ha in beslag en ligt ingesloten tussen zeven muren met 21 gopurams van verschillende afmetingen. De buitenste gopuram is zo'n 70 meter hoog en telt 13 verdiepingen. Deze werd pas voltooid in 1987. De andere gopurams dateren uit de 14de tot 17de eeuw. Niet Hindoes mogen de eerste zes ommuringen betreden maar niet het heiligdom van de god zelf. Daar rust heer Ranganatha of Vishnu op de kronkelende slang Sheshnaga met zijn partners Bhudevi (de godin van de aarde) en Sri Devi (de godin van de rijkdom) aan zijn voeten.

We maken hier ook voor het eerst kennis met tempel-olifanten en een aantal onder ons worden reeds gezegend.

Helaas is het ondertussen weer stevig gaan regenen, waardoor we het beklimmen van meer dan 400 stenen treden van het Rock Fort, op blote voeten, niet echt verantwoord vinden.

We houden nog een interessante vervang-stop aan de oevers van de Kollidam rivier, waar vele pelgrims komen baden.

Daarna gaat het terug richting Thanjavur voor het middagmaal in het hotel.

Na de middag brengen we eerst een kort bezoek aan het paleis van de Maharadjah, thans een museum.

Daarna bewonderen we de schitterende Brihadeshwaratempel. Deze wordt ook wel de 'Grote Tempel van Thanjavur' genoemd. Het was een van de verfijndste prestaties van de Chola's.

Tussen 600 en 1200 verschenen en verdwenen verschillende dynastieën in Zuid-India, waaronder de Chola-dynastie. De Chola's versloegen de Pallava's in de 9de eeuw en stichtten het grootste rijk in India sinds het Guptarijk in de 4de eeuw. De hoofdstad van de Chola's was Thanjavur. Zij heersten over het Zuid-Indiase schiereiland en over Sri Lanka. Een gebied rijk aan specerijen, textiel en talloze andere goederen. De Brihadeshwaratempel werd gebouwd in opdracht van de grote Chola keizer Rajaraja I (985-1014) en is gewijd aan Shiva. In het sanctum sanctorum prijkt dan ook de 4 meter hoge fallus. In het ganse tempelcomplex zijn ongeveer 250

lingams in allerlei grootten terug te vinden. De granieten Nandi, de grootste van India, met een gewicht van meer dan 25 ton bewaakt de ingang van het heiligdom. Ook hier staat er voor de tempel een tempelolifant, die duidelijk gewoon is van met toeristen om te gaan. Hij laat zijn slurf dan ook geduldig op de hoofden rusten, tot de foto genomen is.

Het omswitchen van het programma vandaag heeft als voordeel dat we deze prachtige tempel bij zonsondergang bezoeken, wat een zeer fotogenieke beelden oplevert. Het is al donker als we de tempel verlaten, en merken dat de grote toeloop van pelgrims naar de tempel nu pas begint.

10 januari Thanjavur – Karaikudi – Madurai

O-M-A

We verlaten Thanjavur en rijden naar Madurai.

Onze gids Rizzie vertelt ons interessante wetenswaardigheden van wat we langs de weg zien. We houden enkele leuke foto-stops, o.a. aan een Indische “wasserij”, en aan een stalletje van cashew-noten verkopers, waar we de gelegenheid hebben een voorraadjie in te slaan.

Onderweg bezoeken we Karaikudi. De Chettinad regio omvat Karaikudi en 74 andere dorpen en is het thuisland van de Nattukottai Chettiars. De Chettiars waren welvarende bankiers die handel dreven overzees met Zuidoost Azië in de 19de en begin 20ste eeuw. We bezoeken het Chettinad Paleis, gebouwd in 1912.

In de late namiddag komen we aan in Madurai. Reeds 2000 jaar geleden was dit de hoofdstad van de Pandyanconingen. Ze werd meerdere malen veroverd, o.a. door de Britse Oost- Indische compagnie in 1781. We zijn wat te laat voor het geplande bezoek aan het Maharadja paleis. **Als alternatief houden we even halt aan een groot waterreservoir van een tempel.....;**

Daarna rijden we naar ons hotel,, prachtig gelegen op een heuvel aan de rand van de stad.

Voor het avondmaal hebben we nog de tijd om even aan het zwembad te verpozen, ware het niet dat we opgegeten worden door hordes muggen.

11 januari Madurai

Madurai, één van de grote tempelsteden van Zuid-India, wordt in één adem genoemd met de Meenakshi-tempel. Dat is dan ook ons hoofdbezoek voor deze ochtend.

De Meenakshi-tempel werd in de 17de eeuw gebouwd onder de dynastie van de Nayaks. Volgens de legende zou Parvati, Shiva's vrouw hier geboren zijn met drie borsten. Een voorspelling zij dat ze haar derde borst zou verliezen, de dag dat ze haar echtgenoot zou ontmoeten. Toen ze op een zeker dag een jager tegen kwam in het bos, viel haar derde borst af. Ze wist op slag dat dit haar echtgenoot zou worden. De jager was uiteraard niemand minder dan Shiva zelf. Meenakshi is een verschijningsvorm van Parvati zelf. Het betekent zoveel als de visogige godin. Voor de hindoes was dit een symbool van extreme schoonheid. In Madurai wordt Meenakshi vereerd als de weldadige moeder.

Meenakshi is weer echt een tempelstad. We wandelden van de enen gopuram naar de andere. Tot we de hoofdtempel met het gouden dak bereikten. Uit de tempel kwam de reuk van wierook en bloemen, en op de binnenmuren dansten de schaduwen die de olielampen veroorzaakten. Aangezien we ons nog niet tot het

hindoeïsme bekeerd hadden, wat trouwens moeilijk zou zijn, want de eerste voorwaarde hiertoe is dat je geboren bent in India, mochten we het heiligdom zelf niet betreden.

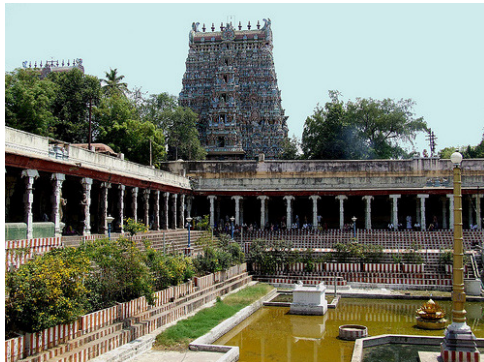
Het belangrijkste beeld van de Meenakshi-tempel is van groene steen, terwijl de aanwezigheid van Shiva blijkt uit een lingam.

We bezochten ook de zaal van de 1000 zuilen. Eigenlijk vertelde onze gids zijn het er maar 999, de duizendste zuil is immers de aanwezigheid van Shiva zelf. Maar een snelle telling leerde ons dat het er maar 960 waren. Al deze zuilen zijn versierd met apsara's, hemelse maagden, mythische dierenfiguren, hemelse dansers en muzikanten. Aan het einde van de zaal zagen we een enorm beeld van Nataraja, naast een klein beeld van Parvati.

Aan de watertank van de tempel is een boeiend verhaal verbonden. In de 16de eeuw, toen Madurai een levendig centrum was van de Tamilcultuur, de Tamiltaal en literaire conferenties, zouden manuscripten in de tank zijn gegooid. Als ze bleven bovendrijven werden ze als waardevol beschouwd, als ze zonken waren ze waardeloos. Deden ze dat bij ons vroeger niet met heksen. Nu wordt de tank gerbuikt voor wasrituelen voor het binnengaan van het allerheiligste.

Na het bezoek aan de tempel, gaan we naar "een plaats waar we een mooi uitzicht op het tempelcomplex hebben". Het is natuurlijk een trukje om ons een grote winkel binnen te loodsen, waar we een demonstratie van Indische tapijten en talloze andere souvenirs krijgen.

Alvorens terug te keren naar het hotel voor het (late) middagmaal, maken we nog een ommetje langs een weversdorpje, waar het gros van de bewoners zich gespecialiseerd heeft in het artisanale weven van de fijnste zijde en katoen, tot prachtige kleurrijke sari's.

Een hoogtepunt aan het bezoek van de Meenakshi tempel is de avondceremonie waarbij ieder avond het huwelijk tussen Shiva en Parvati wordt nagespeeld. Nu is de Meenakshi tempel steeds drukbezocht, maar omdat het bijna is, één van de belangrijkste religieuze feesten in Tamil Nadu, is het nog extra druk. Duizenden pelgrims zakken af naar de tempel voor het bijwonen van de ceremonie. Onze bus rijdt zich hopeloos vast en kan niet anders dan een parkeerplaats aan de rand van de stad opzoeken. Jepi heeft wel een oplossing: hij organiseert een aantal gemotoriseerde riksjas. Dit was zonder meer één van de hoogtepunten van de reis! Een doldwaze rit dwars doorheen het centrum van Madurai. Alsof we live in een computerspelletje verzeild waren.

Ook de avondceremonie zelf was absoluut de moeite waard. Meelopen in een stroom hysterische hindoe's.....

Na een heel laat avondmaal pakken we onze koffers alweer in, want de volgende dag verlaten we Maduari.

12 januari Madurai – Periyar

Vandaag een lange rit naar Periyar, dat hoog in de bergen ligt. Onze bus klimt moeizaam de berg op, maar we geraken alsnog boven. Als eerste activiteit volgt een bezoek aan een Spice plantation. De Oost-Indische Compagnie werd destijds toch opgericht om specerijen te halen in India. Een bezoek aan dit enorme land zou dan ook niet volledig zijn zonder een bezoek aan een plantage. We werden rondgeduidst langsheen talrijke exotische bomen en planten en kregen deskundige uitleg. Vele namen klonken ons bekend in de oren: kruidnagel, vanille, kaneel, cardemon, en natuurlijk peper. Heel ons kruiden-keukenkastje groeit hier in de vrije natuur. Daarna ging het verder naar onze jungle lodge, Spice Village, een zeer mooie eco-lodge.

De boottocht kon niet doorgaan wegens boot gezonken. Dan maar een jungle wandeling. Maar die was helaas niet veel zaaks. De lokale gidsen, waarvan je toch verwacht dat het naturalisten zijn, konden nauwelijks (lees geen) Engels, en waren verder ook niet in staat om uitleg te geven. We zagen een enkele eekhoorn en een paar apen (maar die zie je even goed aan de kant van de weg in India). Ook andere groepen wandelaars die we tegenkwamen hadden niets gezien. Misschien toch beter wat relax in de lodge gebleven...

13 januari Periyar – Kovalam

O-M-A

Ook vandaag volgde een erg lange rit. Het landschap was wel sterk veranderd. We merkten duidelijk dat we in een andere deelstaat waren terechtgekomen, veel welvarender dan het gebied dat we de afgelopen dagen doorkruisten. Tijdens de lange rit maakten we enkele fotostops aan theeplantages.

Pas in de late namiddag arriveerden we in Kovalam, de bekendste badplaats in de Indiase provincie Kerala.

Het ligt helemaal onderin de punt van India, waar de Arabische zee en de Indische Oceaan samenkomen. Volgens veel Indiërs is Kerala de mooiste streek van het land. Overall om je heen vind je palmbomen. Een ideale afsluiter voor de reis. We logeerden in de prachtige en luxueuse Club The Leela Kempinski. Omdat we maar één nacht konden blijven, en niet zoals gebruikelijk twee nachten en een volledige dag strand arrangement, kregen we een upgrade naar The Club. Na kort maar intensief genieten zat onze kennismaking met India er op; maar de echte reden voor de reis moest nog beginnen.

14 januari Kovalam – Trivandrum – Male

O-A

Om 9.00h vertrokken we voor onze transfer naar de luchthaven van Trivandrum. Hier namen we met Air India een korte vlucht naar Male, de hoofdstad van de Malediven. Daar werden we opgewacht door mensen van de Kandooma Resort. Er volgde een leuke boottransfer van zo'n 45 minuten naar het paradijselijke Kandooma eiland in op de South Male Atol. We zagen verschillende eilanden, waaronder het volgebouwde Male eiland. De luchthaven ligt ook op een apart eiland. De incheck op Kandooma verliep vlekkeloos, en na een lekker welkomst-drankje werden we naar onze bungalows geleid. Hier waren we echt aangeland op een paradijseiland.... De rest van de dag namen we tijd om het eiland te verkennen, te zwemmen in zee of in het grote warme zwembad, activiteiten te plannen voor de volgende dagen en te genieten van de paradijselijke omgeving. En natuurlijk ook om een goede waarnemingsplaats te zoeken voor de eclips.

15 januari: ECLIPS!

Verslag ringvormige eclips 15 januari 2010

Op 15 januari 2010 greep de langste eclips van het millenium plaats. Nog maar enkele maanden tevoren, op 22 juli 2009 hadden we de langste totale zonsverduistering van de eeuw en nu reeds de langste ringvormige voor de komende duizend jaar. Pas in 3043 zal er een nog langere eclips plaatsgrijpen. Om deze unieke kans niet te missen besloot Urania om een reis naar dit verschijnsel te organiseren.

De eclips was zichtbaar van in Centraal Afrika tot een heel eind in China. Volgende landen kwamen achtereenvolgens aan de beurt: de Centraal Afrikaanse Republiek, Kameroen, Kongo, Oeganda, Kenya, Malediven, India, Sri Lanka, Bangladesh en China.

De langste eclips greep plaats in de Indische Oceaan, ten westen van de Malediven. De beste plek op het land, was dan ook op één van die exotische eilandjes, zo dicht mogelijk bij de centrale lijn. De Malediven zijn een moslimstaat en onderhevig aan strenge wetten. Niet alle eilanden kunnen zomaar bezocht worden. Gelukkig zijn de meeste van die eilanden luxe resorts en stelt zich daar het probleem niet. Onze eerste keuze viel op het eiland Ellaidhoo. Dit eiland, met een prachtig resort en een prachtige rif heeft echter geen goede reputatie qua betrouwbaarheid. Als vroege boekers hadden we snel bevestiging van onze plaatsen, maar al even snel waren we die weer kwijt. Grotere groepen of zij die meer betalen krijgen er voorrang. We mochten ons nog gelukkig prijzen dat we een afmelding kregen. Talloos zijn de toeristen die pas op de luchthaven van Male te horen krijgen dat hun geboekte eilandresort volzet is en ze naar een ander eiland worden gebracht. Nu hebben de

meeste eilanden daar kwalitatief hoge service, dus in de meeste gevallen is dat geen ramp. Maar als je natuurlijk een zonsverduistering wil gaan waarnemen sta je toch liefst op de uitgekozen plek. Zeker als je weet dat het totale areaal van de Malediven maar liefst 90 000 km² bedraagt. Het landoppervlak zelf echter is amper 298 km² groot.

We vonden echter snel een goed alternatief. Het Eiland Kandooma, iets ten zuiden van de centrale lijn, maar nog steeds dicht genoeg om een centrale eclips te zien. We zouden het met een twintigtal seconden minder moeten stellen, maar wie maalt daar om bij een eclips die meer dan 11 minuten duurt!

Kandooma bleek een schitterende keuze. Een prachtig resort, op, hoe kan het daar anders, een piepklein eilandje. De bezetting was maar half, dus ruimte genoeg voor het zoeken van een geschikte eclipslocatie. Deze werd gevonden aan de Zuidkant van het eiland, waar het strand wat uitliep in de zee en een semi- natuurlijke baai vormde. Hier was de oceaanstrooming niet te sterk en kon tijdens de eclips voor wat afkoeling gezorgd worden. Talrijke palmen zorgden voor de nodige schaduw, het over en weer vliegen van de vliegende honden voor de nodige afleiding.

Een half uur voor eerste contact waren we present en hadden we ruim de tijd om kijkers en fotoestellen op te stellen. De rest van de vakantiegangers besloot zoals te verwachten was aan de andere kant van het eiland te blijven, waar de nodige animatie en drankjes de sfeer bepaalden.

Het eerste contact werd waargenomen bij een prachtige hemel met hier en daar wat witte schapenwolkjes. Maar het eerste contact was pas voorbij of aan de horizon verscheen de nachtmerrie van ieder eclipsjager. Donkere onweerswolken kwamen dreigend dicht. Op een record tempo, dat enkel in de tropen mogelijk is, trok de hemel dicht, en twintig minuten later werden we vergast op een tropische stortbui. De apparatuur nog tijdig kunnen afdekken, en we kregen een douche om nooit te vergeten. Schuilen onder de bomen bracht niet veel soelaas, dus maar het water in. De warme regen bleef zo'n half uur stromen, toen was het voorbij en begon de hemel langzaam open te trekken. Dat er zo'n lange tijd was tussen eerste en tweede contact speelde nu in ons voordeel. Meer dan twee uur. Eerste contact greep plaats om 10.14h plaatselijke tijd, (4 uur tijdsverschil met België), tweede contact pas om 12.19h. De hemel kreeg dus alle tijd om weer uit te klaren. Eerst zagen we de partieel bedekte zon door de wolken heen verschijnen, en een kwartiertje voor het moment supreme hadden we weer een staalblauwe hemel.

Ringvormige eclipsen worden wel eens denigrerend behandeld in vergelijking met totale. Een totale zonsverduistering is inderdaad een verschijnsel zonder weerga, met een superieure apotheose van verkleuring, het donker worden, de corona, sterren aan de daghemel en nog veel meer. Bij een ringvormige eclips wordt het niet donker. Je ziet amper een beetje van de verkleuring. Desalniettemin heeft het verschijnsel een aantal bijzondere aspecten. Je zou een ringvormige eclips kunnen omschrijven als het summum van een gedeeltelijke eclips. Maar zelfs dat is ontoereikend. Het is meer. Bij een gedeeltelijke verduistering zie je hoe de maan een deel van de zon bedekt. Als het ware een hap uit de zon bijt. Bij een ringvormige verloopt de gedeeltelijke fase echter verschillend. Je ziet hoe de maan de zon in rolt. De kleinere maanbol wordt omgeven door de horens van de zon. Een compleet ander uitzicht dan bij een gedeeltelijke eclips.

Zo gauw de zon voor meer dan de helft bedekt is zie je ook het camera obscura effect. Overal verschijnen kleine zonneseikkeltjes onder de bladeren van de bomen of door kleine openingen. En tussen tweede en derde contact zijn het minicirkeltjes geworden.

Terwijl je bij een totale eclips echt wel de zon in een wolkenloos deel moet hebben, is een ringvormige ook zeer mooi door een wolkenluis. Op dat moment kan je zelfs met het blote oog het verschijnsel bekijken. Want in tegenstelling met een totale eclips, is bij een ringvormige ook tijdens het maximum een veilig eclipsbrilletje of evenwaardig onontbeerlijk.

Het maximum duurde op de plek waar wij zaten uiteindelijk 10 min 28 sec. Het leek eindeloos. Uit ervaring wist ik dat iedere eclips voorbij is voor je het goed en wel beseft. Zelfs de bewolkte zonsverduistering die we afgelopen zomer in China konden meemaken was ontzettend snel voorbij. En dat niettegenstaande het de langste totale zonsverduistering van de eeuw was, en we niet veel meer konden doen dan rondkijken hoe donker het wel was geworden. Maar de eclips van 15 januari heeft zijn naam als langste eclips van het millenium waargemaakt. Er was echt tijd zat om van de eclips te genieten, af te wisselen tussen telescoop, verrekijker, eclipsbril, foto toestel en kijken naar de omgeving. Na het derde contact was het nog een tijdje genieten van de ronde maanbol die uit de zon schoof, en de lange horens van de zon die de maan steeds minder en minder ontsloten. En dan tijd om alles te overgieten met het obligatoire glaasje champagne. Een eclips om nooit te vergeten...

Na de eclips was er tijd zat om te zonnen, zwemmen, snorkelen en zomeer. Sommigen ondernamen een dolfinjnsafari, helaas zonder succes.

16 januari

De vrije dag op Kandooma werd door iedereen anders ingevuld. Sommigen gingen op snorkel- en/of catamaranexcursie.

Tijdens het snorkelen aan de koraalriffen zagen we volgende visjes:

De wimpelvis, de driebandkoraalvlinder, de oogvlekkoraalvlinder, de gemaskerde koraalvlinder, de papegaaivis, de grootoogekhoornvis, de soldaatvis, de picassovis, de borstelstaarttrekkervis, de geelstaartzeilvindoktersvis, het fluwelen juffertje, het Indopacifisch juffertje, glasvisjes, naaldvis, fluitvis en nog vele anderen.

's Avonds genoten we van de sterrenhemel. Vooral Orion in het zenit was de blikvanger, maar ook de helder Mars, met de nakende Marsoppositie in het vooruitzicht zorgde de rode planeet weer voor het nodige spektakel aan de hemel.

17 januari Male – Bangalore – Brussel

Boottransfer naar de luchthaven van Male, en aansluitende vlucht naar Bangalore. Omwille van de lange wachttijd in Bangalore hadden we nog even een stadsbezoek op het programma. Jammer genoeg had de lokale agent vergeten een gids te voorzien. En weer waren we in India zonder een woordje uitleg. Jammer Indabo, de reis zat zo mooi in elkaar, maar hier laat je toch weer een steek vallen die zeker de laatste dag de mensen niet tevreden stelt. Gelukkig hielp de buschauffeur zodat we toch een idee van de stad kregen. En dat was inderdaad weer vernieuwend. We waren nu in de deelstaat Karnataka, en Bangalore was in geen enkel opzicht te vergelijken met de steden die we eerder al bezochten. Een heel moderne stad, duidelijk de IT-hoofdstad van India. Of zoals ze het hier zelf noemen, het Silicon Valley van India. Het is de vijfde en snelst groeiende stad van India.

We kregen nog een mooi zicht op de schitterende Vidhana Soudha, de zetel van het Karnataka secretariaat.

En toen was het tijd voor de langer terugreis. Eerst een kort vlucht van Bangalore naar Chennai, en van de Chennai ging het en verder naar Brussel.

18 januari

Aankomst te Brussel en einde van de reis

HOTELS :

Chennai	1 nacht	Taj Connemara, superior room	5*
Mamallapuram	1 nacht	GRT Temple Bay, standard room	4*
Pondichery	1 nacht	The Dune, garden room	3*
Thanjavur	2 nachten	Hotel Parisutham, standard room	3*
Madurai	2 nachten	Taj Garden Retreat, superior room	5*
Periyar	1 nacht	Pice Village, standard	5*
Kovalam	1 nacht	The Leela Kempinski	5*
Kandooma Island	3 nachten	Kandooma, garden villa	4*

